

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-426/13 P(R)

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά
Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

«Αίτηση αναιρέσεως — Διάταξη ασφαλιστικών μέτρων — Οριακές τιμές για τον μόλυβδο, το βάριο, το αρσενικό, το αντιμόνιο, τον υδράργυρο, τις νιτροζαμίνες και τις νιτροζώσιμες ουσίες στα παιχνίδια — Διατάξεις κοινοποιηθείσες από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας σχετικά με τη διατήρηση των εθνικών οριακών τιμών για τις ουσίες αυτές — Απόφαση της Επιτροπής περί μη εξ ολοκλήρου εγκρίσεως των διατάξεων αυτών»

Περίληψη — Διάταξη του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2013

1. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — *Fumus boni juris* — Επείγον — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία — Σωρευτικός χαρακτήρας — Στάθμιση όλων των εμπλεκόμενων συμφερόντων

(Άρθρα 278 ΣΛΕΕ και 279 ΣΛΕΕ· Κανονισμός Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, άρθρο 104 § 2)

2. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — *Fumus boni juris* — *Prima facie* εξέταση των λόγων που προβάλλονται προς στήριξη της κύριας προσφυγής — Προσφυγή κατά αποφάσεως της Επιτροπής περί απορρίψεως της αιτήσεως κράτους μέλους να διατηρήσει εθνικές διατάξεις ασύμβατες προς το δίκαιο της Ένωσης — Ισχυρισμοί βάσει των οποίων μπορεί να αποδειχθεί η συνδρομή των προϋποθέσεων χορηγήσεως της αιτηθείσας παρεκκλίσεως — Ισχυρισμοί που δεν φαίνονται εκ πρώτης όψεως αβάσιμοι

(Άρθρα 114 § 4 ΣΛΕΕ και 278 ΣΛΕΕ· Κανονισμός Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, άρθρο 104 § 2)

3. Ασφαλιστικά μέτρα — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία — Προστασία της δημόσιας υγείας — Αρχή της προφύλαξης — Συνεκτίμηση από τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων

(Άρθρο 279 ΣΛΕΕ)

4. Αναίρεση — Λόγοι — Εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών — Απαράδεκτο — Εφαρμογή στις αιτήσεις αναιρέσεως που στρέφονται κατά διατάξεως ασφαλιστικών μέτρων

(Άρθρο 256 ΣΛΕΕ· Οργανισμός του Δικαστηρίου, άρθρα 57, εδ. 2, και 58)

5. Αναίρεση — Λόγοι — Ανεπαρκής αιτιολογία — Περιεχόμενο της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

(Οργανισμός του Δικαστηρίου, άρθρα 36 και 53, εδ. 1· Κανονισμός Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, άρθρο 81)

6. Δημόσια υγεία — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Νομική βάση — Θέσπιση μέτρων εναρμονίσεως — Αποκλείεται

(Άρθρα 114 § 3 ΣΛΕΕ και 168 §§ 1 και 5 ΣΛΕΕ)

1. Βλ. το κείμενο της διατάξεως.

(βλ. σκέψη 40)

2. Η σχετική με το *fumus boni juris* προϋπόθεση πληρούται όταν υφίσταται, στο στάδιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, σημαντική διαφορά της οποίας η επίλυση δεν είναι προφανής, οπότε, εκ πρώτης όψεως, η προσφυγή δεν στερείται σοβαρής θεμελιώσεως. Πράγματι, εφόσον σκοπός της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων είναι η εξασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της εκδοθησόμενης οριστικής αποφάσεως, προκειμένου να αποφεύγονται τα κενά στη δικαστική προστασία, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων οφείλει να περιοριστεί στην «εκ πρώτης όψεως» εκτίμηση του βασίμου των λόγων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της διαφοράς επί της ουσίας, προκειμένου να κρίνει αν υφίσταται αρκούντως μεγάλη πιθανότητα ευδοκίμησης της προσφυγής.

Όσον αφορά απόφαση της Επιτροπής να μη δεχθεί αίτηση κράτους μέλους, βάσει του άρθρου 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, με την οποία ζητείται να εγκριθεί η διατήρηση των διατάξεων εθνικού δικαίου που είναι ασύμβατα προς οδηγία περί εναρμονίσεως, το ειδικό πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπει το εν λόγω άρθρο 114, παράγραφος 4, ιδίως δε το γεγονός ότι εναπόκειται στο κράτος μέλος να αποδείξει ότι η παρέκκλιση που ζητεί από τις διατάξεις οδηγίας περί εναρμονίσεως είναι δικαιολογημένη, καθώς και το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει η Επιτροπή συναφώς, είναι λυσιτελή για την εξέταση του *fumus boni juris*. Ωστόσο, η λυσιτέλεια αυτή σημαίνει μόνον ότι ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων, ελέγχοντας αν το κράτος μέλος που ζητεί τη λήψη προσωρινού μέτρου προέβαλε ισχυρισμούς που δύνανται, εκ πρώτης όψεως, να αποδείξουν την ύπαρξη παρανομίας διαπραχθείσας από την Επιτροπή και, κατ' επέκταση, την ύπαρξη *fumus boni juris*, οφείλει να λάβει υπόψη το γεγονός ότι στο κράτος μέλος εναπόκειται να αποδείξει, στο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις χορηγήσεως της αιτηθείσας παρεκκλίσεως. Η λυσιτέλεια αυτή δεν σημαίνει, απεναντίας, ότι το κράτος μέλος είναι υποχρεωμένο να αποδείξει οριστικά, στο στάδιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, ότι πληρούνται οι ίδιες αυτές προϋποθέσεις. Πράγματι, αν ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων έπρεπε να λάβει θέση επί του τελευταίου αυτού ζητήματος, θα αποφαινόταν κατ' ανάγκη επί μιας πτυχής του βασίμου της κύριας προσφυγής που άσκησε το οικείο κράτος μέλος και θα υπερέβαινε, κατ' αυτόν τον τρόπο, τα όρια των αρμοδιοτήτων του.

(βλ. σκέψεις 41-44)

3. Εφόσον τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, κατ' εφαρμογήν της αρχής της προφύλαξης, μπορούν να λαμβάνουν μέτρα προστασίας της υγείας του ανθρώπου, χωρίς να οφείλουν να αναμένουν να αποδειχθεί πλήρως το υποστατό και η σοβαρότητα των κινδύνων για την υγεία, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δεν υποπίπτει σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, για να εκτιμήσει την πιθανή επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης, τούτο δε υπό την επιφύλαξη της σταθμίσεως των συμφερόντων, ότι η έστω και προσωρινή εφαρμογή οριακών τιμών που θα μπορούσαν να μην είναι οι πλέον αποτελεσματικές όσον αφορά την προστασία της ανθρώπινης υγείας και, ειδικότερα, της υγείας των παιδιών, αρκεί για να αποδειχθεί, με επαρκή βαθμό πιθανότητας, η μελλοντική επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης.

(βλ. σκέψη 54)

4. Βλ. το κείμενο της διατάξεως.

(βλ. σκέψη 56)

5. Βλ. το κείμενο της διατάξεως.

(βλ. σκέψη 66)

6. Το άρθρο 168, παράγραφος 5, ΣΛΕΕ αποκλείει κάθε εναρμόνιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών οι οποίες σκοπούν στην προστασία και στη βελτίωση της υγείας του ανθρώπου. Βεβαίως, μέτρα εναρμονίσεως θεσπισθέντα βάσει άλλων διατάξεων του πρωτογενούς δικαίου μπορούν να ασκούν επιρροή στην προστασία της υγείας του ανθρώπου. Η παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του ίδιου άρθρου προβλέπει εξάλλου ότι, κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή όλων των πολιτικών και δράσεων της Ένωσης, εξασφαλίζεται υψηλού επιπέδου προστασία της υγείας του ανθρώπου και το άρθρο 114, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ ορίζει ότι, στα πλαίσια των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους που αφορούν την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο επιδιώκουν επίσης την επίτευξη αυτού του στόχου. Ωστόσο, η χρησιμοποίηση άλλων διατάξεων του πρωτογενούς δικαίου ως νομικής βάσεως δεν μπορεί να γίνει προς καταστράτηγηση του ρητού αποκλεισμού κάθε εναρμονίσεως που αποσκοπεί στην προστασία και στη βελτίωση της υγείας του ανθρώπου.

(βλ. σκέψη 75)